

Aistė Dirginčiūtė ir Austė Kaušytė

IŠSKIRTINIS INTERVIU SU ANDRIUMI MAMONTOVU

Andrius Mamontovas (g. 1967) – grupės „Foje“ įkūrėjas, solo muzikantas, aktorius, fotografas ir prodiuseris. Dalyvavo įrašant visus grupės „Foje“ albumus, prodiusavo grupės „Mano Juodoji Sesuo“ albumą „Bellamy“ (1996 m.), pirmus du „Sel“ albumus, „Naktinių personų“ „Muzika ir Daugiau“, Jurgos Šeduikytės „Aukso pievą“ bei daugybę kitų albumų. Išleido 22

solinius albumus, 6 singlus, 2 DVD, 4 filmus, apdovanotas 24 apdovanojimais, yra politiškai aktyvus, vis dar aktyviai dalyvauja dabartiniame muzikos ir šou pasaulyje.

Labai susidomėjome jo nenuilstančiu kūrybingumu ir sumanėme pakalbinti muzikantą. Štai keletas mus labiausiai dominusių klausimų, kurių tikriausiai nerasite interneto platybėse ir viską išgirsite iš pirmųjų lūpų.

Kas Jus pastūmėjo pradėti kurti alternatyvią muziką? Ar tėvai darė įtaką? Papasakokite apie savo gitarą. Kuo domėjosi paaugliai tuomet? Kas buvo aktualu?

Konkrečiai alternatyvia muzika susidomėjau jau vėliau, kai FOJE buvo pakankamai žinoma grupė. 1990-ais susipažinau su Nėriumi Pečiūra, kuris man parodė kitą populiariosios muzikos pusę – alternatyviąją muziką. Tėvai visada norėjo, kad pasirinkčiau mediko specialybę, todėl priešinimasis jų valiai pagimdė manyje maištininką.

Apie kurią gitarą klausiate? Turėjau jų daug. Gitara man tik vienas iš instrumentų išreikšti save, tačiau dainų rašymui ji dažniausiai yra nepakeičiama.

“Tais laikais” paaugliai domėjosi iš principo tuo pačiu, kaip ir “šiais laikais” - kaip patraukti patinkančio žmogaus dėmesį, kaip save išreikšti, ką pasirinkti gyvenime ir t.t. Tada nebuvo soc. tinklų, tačiau žmonių problemos visais laikais turbūt buvo panašios. Skiriasi tik turimos priemonės ir galimybės jas spręsti.

Muzika buvo labai svarbus veiksnys mūsų gyvenime. Tai buvo ir pasipriešinimo sistemai įrankis, ir pramoga, ir žinių šaltinis. Klausėme visos populiarios Vakaruose muzikos, tiesiog, tekdavo ieškoti būdų kaip ją gauti. Moksleiviai mainydavosi turimais muzikos albumais ir kaupdavo savo įrašų kolekcijas megnetofono juostelėse. Mano paauglystės laikais vyravo taip vadinama “new wave” muzika, kuri atsirado po pankų revoliucijos kartu su sintezatoriais.

Kaip sumanėte pradėti viešinti savo muziką? Ar turėjote rėmėjų?

Viešinama būdavo vienu paprastu būdu: žmonės perrašinėdavo patinkančias dainas iš kasetės į kasetę arba iš juostos į juostą ir taip muzikos įrašai plito. Taip pat stengėmės groti visur, kur tik buvo įmanoma. Daugiausiai mokyklose ir studentų šventėse. Ką reiškia žodis “rėmėjas” tada dar nežinojome. Tai buvo kitokie laikai. Viską darėme patys. Mūsų “rėmėjai” buvo žmonės, kurie ateidavo į koncertus.

Kas dėjosi Jūsų galvoje, kai Jūsų klausė tūkstantinė minia? Ar vis dar jaučiatės reikalingas muzikos pasauly?

Tai yra jausmas, kai pats tarytum išnyksti. Užmiršti save. Tampi dalimi kažko, ko yra daugiau nei tavęs. Tas jausmas vis dar išliko ir, kai groju didelius koncertus, vis dar jį patiriu. Kol mano dainų klauso žmonės, tol ir jaučiuos esąs reikalingas.

Buvote pagrindinis pirmosios gatvės muzikos dienos organizatorius. Gal yra planų prasiplėsti šiame renginy ir mūsų lauks kažkas naujo ateinančiame?

Kasmet pats laikiu, kas bus naujo, ką dalyviai sugalvos ir parodys. Mano ir komandos tikslas, kad GMD plistų ne tik Lietuvoje, bet ir kitose šalyse. Turiu svajonę, kad vieną dieną GMD įvyktų visame pasaulyje. Nors suprantu, kad tai utopinė mintis, tačiau ji leidžia turėti kryptį.

Sakėte, kad TV muzikiniai projektai - visiškai melas, bet dabar viename iš jų ir pats dalyvaujate (X Faktorius). Kodėl?

Mane visada domino televizija. Todėl kartais norisi pamatyti, kaip viskas vyksta iš tikrųjų. X-Faktorius yra ne muzikinis, o televizinis projektas. Muzika jame yra tik žaidimo – kas iškris, o kas liks šią savaitę – tema. Laimėjęs X-Faktorių ar kitą panašų žaidimą, dalyvis vis tiek turės pradėti viską nuo nulio, nes atlikėjas išgarsėja, kai turi savo dainų, kurias priima klausytojai. TV žaidime visi atlieka kitų dainas.

Ką dar veikiate muzikos pasaulyje?

Kaip ir visada – ieškau garsų ir rikiuoju juos tam tikra tvarka.

Kas Jūsų neramina dabartinėje muzikos popkultūroje? Ko atsisakytumėte? Kokia Jūsų nuomonė apie alternatyvaus roko perspektyvą dabartiniame Lietuvos muzikos pasaulyje?

Galima būtų piktintis kažkokiais pigiais dalykais, tačiau kiekvienas laikmetis turi savo madas, kryptis ir įpročius. Niekas niekada nebūna taip pat. Jeigu kažkas nepatinka šiandien – rytoj gali viskas jau būti kitaip. Alternatyvus ir tiesiog rokas tampa aktualus, kai reikalingas protesto balsas, nes roko muzika iš prigimties yra protesto muzika. Kai tik gyvenimas gerėja, žmonės labiau renkasi pop-muziką, nes jiems reikalinga pramoga. Kai gyvenime atsiranda sunkumai, tuomet norisi kažko daugiau nei

pramoga, kažko, kas pasako kažką svarbaus ar atsako į aktualius klausimus.

Ką manote apie dabartinius muzikantus, lėtai kylančius į Lietuvos muzikos padangę? (Pvz. 'GARAŽAS' muzikos festivalio nugalėtojai) kaip manote, ar reikėtų kažkaip viešinti ir plėsti jų kūrybą?

Tie, kurie kyla lėtai, dažniausiai išsilaiko ilgiau. Tie, kurie išgarsėja greitai, dažniausiai greitai ir būna pamiršti. Tokie gamtos dėsniai. Sunkiausias dalykas – ne išgarsėti, o išsilaikyti žiūrovų/klausytojų dėmesio centre. Ar reikia viešinti jaunų atlikėjų kūrybą? Be abejonės taip. Tačiau ir patys atlikėjai privalo ieškoti kelių pas savo klausytojus. Atlikėjas be iniciatyvos dažniausiai nukeliauja užmarštin.

Kokie Jūsų ateities planai? Ar galvojate išleisti daugiau solinių albumų artimiausiu metu?

Planuoju pagyventi Berlyne. Tai pilnas įkvėpimo, menininkams labai palankus miestas. Noriu surikiuoti mintis, paieškoti naujo įkvėpimo.

Dėkojame už išsamius atsakymus ir linkime kūrybinės sėkmės!

Projektinį darbą parengė
Vilniaus muzikos mokykla „Lyra“
7 klasės moksleivės
Aistė Dirginčiūtė ir Austė Kaušytė
(muzikos istorijos dalyko mokytoja
Jolanta Vaišvilienė, 2017-2018 m.m.)

